

Входа на галерията "блондинките са винаги обичани" портрени на едно Барби, Венцислав Занков, 145x195см маслени бои/платно2002 / фото В.Занков/

Жената днес

Съвременната българска жена от барби до икона

Галерия "Ирида" обяви "месец на жената" с изложба и дискусия на тема "Съвременната българска жена от барби до икона".

Съвременният български мъж трябва да се обяви за "изчезващ вид" пък казвам аз

Икона - акад. Св. Русев и "кръглата" маса около която се проведе дебата "Съвременната българска жена от Барби до икона"

Така беше заявена дискусията около кръглата маса в галерия Ирида. В продължение на един час участниците излагаха своите мнения относно проблемите в отношенията между двата пола, нравствените стойности на ХХ век, създаването на икони и псевдоикони от чалга културата и реалити предаванията.

Едната отправна точка - съвременната жена-Барби или силиконизирането на красотата, активизира мненията на Л.Стойков, Кристиян Коев и Венцислав Занков, че съвременната жена трябва да знае как да бъде привлекателна, но тя не познава мярката и в отношенията си с другите и в желанието си да привлече външно и сама създава неприязнено отношение към себе си.

Въпросът дали познавате жени, които бихте възприемали като икони, обедини участниците около твърдението, че такива жени има. Бяха посочени и приети с възхищение имената на Гергина Тончева, Елисавета Багряна, лейди Даяна, Райна Кабауванска. Албена Петрова изложи мнението си, че не може да приеме хора, които не познава в ежедневието. За нея икона може да бъде майка ѝ, която я е подкрепяла във всичко и е била нейн пример за пограждане.

В търсене на нюансите между крайните точки мненията разделиха участниците на няколко лагера. Иван Иванов поддържаше, че обсъжданата тема напомня още веднъж колко необходимо е да се върнем към нравствения ориентир, който ни дава православната религия. Л. Стойков, Кристиян Коев и Венцислав Занков поддържаха твърдо мнението, че съвременната жена не знае как точно да извоюва своето място, навлиза в пространството на мъжа и страда от параноята да бъде нещо, което не ѝ е отредено от природата. Представителките на нежния пол еднородно смятаха, че мъжете изискват от тях да играят роли от Барби до икона и че противопоставянето на половете е изкуствено наложено днес.

портрет на Стефка Костагинова 2004 В. Занков

В края на дискусията крайностите се примириха около идеята, че недостатъчното разбиране на другия е довело до самотата на мъжа и жената днес. Необходим е диалог, желание да се дискутират проблемите и възвръщане на онези отношения на разбиране и взаимна подкрепа, които нравствените ценности от миналото осигуряваха.

Така беше и не беше >>

ГРАМА
>>io под. 3

Присъстваха освен участниците в дискусията, хора от галерията и близки на участващите. Раздадоха ни баджове с имената ни, но така и не разбрах кой е и защо е там. С Любо Стойков се познаваме отдавна и се забавлявахме. Разбрах пост фактум, че жената до мен е плеймейт на Плейбой, а аз май Плейбой откакто пораснах, не съм прелиствал, още по-малко Плейбой на български. Имало и манекенка на кръглата маса от стъкло. Изложбата, в чийто контекст се разсъждаваше за вечните и непреходни качества на жената и женското - Съвременната българска жена от барби до икона, е форматизирана от "Блондинките са винаги обичани" - портрет на барби на В. Занков до Жената - Икона на акад. Св. Русев. Веднага бях обвинен, че страстно съм се борил за известност. Нито селекцията на изложбата, нито идеята на изложбата, нито идеята за такава дискусия по такъв начин имат нещо общо с мен. Тези мои картини отдавна не са моя собственост. Отидох, участвах, пих и говорих от чисто изследователски интерес, пък и ми беше приятно /с "жената до мен"/, а и може би имам и някаква деформация от воденето на дискусията в "четвъртъците" в Хамбара вече четири години. Любопитно ми беше и да си видя и картините, и хората около тях. Любопитство и суета.

Не мога да ги разбира, жените, с тяхното желание да се идентифицират с имената и лицата на Гергина Тончева, Елисавета Багряна, лейди Даяна, Райна Кабауванска... Какво правим ние, мъжете, с такива жени. Какво да правим. Нищо. Гледаме ги отдалеч. Може и да не ги гледаме, а да си гледаме работата. Какво става с мъжа днес - никой не иска да поеме отговорност да изкаже смислено мнение за смачкания, пречупен, изтласкан, несвършен, притеснен, хетеросексуален, среднотатистически "обикновен" /български/ мъж. Агресивните жени да се оправят сами - отказваме хуманитарни мисии за спонсорство и/или донорство/на репродуктивен материал/ - традиционни за жената днес мисии на мъжа в нейния живот. Вече се оказва, че мъжът може да е излишен в участието в чисто биологичното продължаване на рода - медицината и съвременните технологии го направиха възможно; реално. "Гатака" предстои, евгениката е в ход и във възможен таен възход. Остава да се примирим с увеличаващата се реална вероятност баща ти да е жена. В този смисъл метафората на галеристката Мария Митова е вече повече от метафора - това е бъдеще на прага на настоящето, където това "Ще се съгласите ли с мисълта, че съвременната / българска/ жена е движението, напредъкът, животът, центърът на Вселената?!" губи заплашително наивността си, звучи злокобно безапелационно - какво ли ще стане ако не се съгласим...? А прочита на текста-анонс на галерия Ирида за събитието става по-различен. Супермен е нещастник, супер BG жената се задава. Ето:

Съвременната българска жена - от барби до икона
Съвременната българска жена е многолика. Неподвластна на времето, тя преодолява със замах и стил всички бариери, поднесени ѝ от голямото предизвикателство Живот. В месеца на любовта и красотата Галерия Ирида избра именно нея -- Жената за тема на своята изложба. Спряхме се на личности, които успяват да намерят разумния баланс между барби и икона -- Надежда Михайлова, Елена Йончева, Стефка Костадинова, Юлияна Дончева - успели, утвърдени, лидери.

Жената е начало и живот, отдаденост и саможертва, ласка и обич.
Жената -- майка е икона и светица. Само и единствено пред нея човек изпитва нужда да падне на колена и да моли за прошка, утеха и благословия.

А Барби? Каква е тя? В представите си ние обикновено я свързваме преди всичко с красотата. Нима жената -- барби е толкова отдадена на формата, че съдържанието е почти напълно игнорирано? Как мислите

вие?

Огън и страст, предизвикателство и увереност, спокойствие и дързост струи от творбите на Александър Вълчев, Боряна Драгоева, Венцислав Занков, Димитър Казаков -- Нерон, Емил Попов, Калина Димитрова, Красимир Терзиев, Моника Попова, Светлин Русев. Може би вие откривате някъде себе си? А може би искате да грабнете огъня и страстта, които да ви разтърсят и да повлекат след себе си взрив от непознати емоции? Вземете "Сърцата" на Моника Попова и бъдете Прометей за онези, които са унили и отчаяни! Заредете ги с енергия и вяра! Накарайте ги да усетят пулса на любовта и на горещите страсти!
Ще се съгласите ли с мисълта, че съвременната българска жена е движението, напредъкът, животът, центърът на Вселената?!

Къде съм се оказал!? С усещането за ненужност, посягам към ножа, за да си резна вените. Venci Reze Venci

А на жените - Честит 8-ми март, 1-ви май, 24-ти май, 2-ри юни, 9-ти септември, 7-ми ноември...

Любо Стойков от ляво на мен говори за нещата от игла до конец /фото В.Занков/

Ситуацията отдалеч на мен - гледат и слушат Любо Стойков / фото В.Занков/

Мъже/те срещу мен /фото В. Занков/ над масата и под масата

Жената до мен /фото В.Занков/